

[Handelsministeren.]

at afvikle paa — delvis i hvert Fald —, og hvad enten vi vil synes om Afvikling paa den Maade eller ikke, tror jeg, vi bliver nødsaget dertil; det nytter ikke at stille sig paa en eller anden Piedestal og vifte med noget, der var, men som aldeles ikke eksisterer mere. Verden er kommet ind i en helt anden økonomisk Form end tidligere. Det er for øvrigt ikke noget, der er sket pludseligt. Det tror man, men det er det egentlig slet ikke, i hvert Fald var der Forløbere for det, der skete i 1931 og Aarene derefter. De Toldmure, der blev rejst i de forskellige Lande, er i Virkeligheden Forløbere. Man rejste disse Toldmure, fordi man vilde beskytte den hjemlige Produktion, fordi man ikke længer kunde tage Ansvaret for at lade Frihandelen raade frit i enhver Henseende. Det danske Samfund var indstillet noget anderledes. Vi var interesseret i Frihandel paa Grund af vor særegne Landbrugseksport og vilde have været det den Dag i Dag, hvis der havde været Mulighed for det, men det er der ikke. Vi staar os bedst ved saa faa Restriktioner som muligt. Nu er Tingene imidlertid anderledes, og det nytter aldeles ikke at fremsætte sine Ønsker; det alene kan ikke klare Vanskelighederne.

Det blev ogsaa sagt af det ærede Medlem, at den store Importregulering var en Fare. Ja, men Forholdet er da dette, at vi ikke kan købe for mere, end vi har at købe for. Der er i 1934, i 1933 og i 1932, men ikke mindst i 1934, købt for saa mange Penge, som Danmark overhovedet har Raad til at købe for. Stort set bliver der ikke mere at købe Varer for i Udlandet, end vi kan faa for vor Eksport. At den danske Handelsstand ikke er glad for Situationen, er forstaaeligt; der er ikke noget at sige til, at den klammer sig til Haabet om, at vi kan komme ud af det, vi er inde i, og som for Handelsstanden betyder saa meget i Retning af at faa snærende Baand om sig. Jeg skulde paa ingen Maade modsætte mig en Løsning af Baandene, hvis der var Mulighed for saa at leve videre; men det tror jeg ikke, der er i Øjeblikket.

Man kan naturligvis importregulere paa anden Vis, end vi nu gør, og det har jeg ogsaa givet Udtryk for; man kan sikkert nok ogsaa holde den danske Valuta i Orden ved banktekniske Midler, men rigtignok ikke uden kolossale økonomiske Forstyrrelser her i Landet. Alle taler om Konvertering, og alle taler om, at nu skulde vi ikke længer have Kreditindskrænkning. Alt saadant vilde være blæst væk som Dug for Solen den Dag, vi kom til at staa over for dette,

at vi skulde have fri Import. Og dog maatte vi til syvende og sidst nødvendigvis tage Vare paa vor Valutas Stilling, thi man maa ikke glemme, at de gamle Metoder til Udligning af et Underskud paa Handelsbalancen er ikke anvendelige mere for Danmark, vi har ikke Guld dertil i fornødent Omfang, og vi har heller ikke Kreditter i fornødent Omfang — det er praktisk taget forbi med at gaa til Udlandet og laane de Penge, vi har købt for meget for. Vi kan trække paa Kredit hos en velvillig Nabo, men vi kan ikke vente at kunne købe og forbruge i uproduktivt Øjemed Varer, som vi ikke selv kan betale, men som vi skal laane til i Udlandet. Det lader sig ikke gøre.

Det lyder jo helt fantastisk at høre, at vi kan udmærket komme af med den danske Landbrugsproduktion uden ministeriel Medvirken. Vi har lige holdt et stort Mødeovre i Udenrigsministeriet, som jeg havde den Ære at lede i Udenrigsministerens Fraværelse. Den højtærede Præsident for Landbrugsraadet og saa at sige hele det danske Erhvervsliv var repræsenteret. Jeg havde et levende Indtryk af, at de var fuldkommen paa det rene med, at Landet ikke ligger saaledes. Nej, vi kan saamænd ikke udmærket komme af med vore Landbrugsvarer uden Regeringens Medvirken, og Regeringen er ogsaa forpligtet til at medvirke paa bedst mulig Maade.

Vi kan overhovedet ikke komme af med vore Landbrugsvarer paa anden Maade end ved at stille vor Købekraft op over for Udlandet. At vi her kan staa over for Vanskeligheder, ogsaa den Vanskelighed, som er blevet nævnt her, at Udlandet først og fremmest vil af med sine Industrivarer, sine Færdigvarer, er rigtigt, men der er jo ingen Grund til at fremhæve dette, oven i Købet med en vis Skadefryd. Der er ingen, som i mindste Maade tvivler om, at Vanskeligheder paa dette Omraade ligger for os, men det er der jo ingen Grund til at fremhæve og oven i Købet give Udtryk for, at man synes, det er godt, at Regeringen ogsaa staar over for den Vanskelighed. (Afbrydelse af *H. C. Petersen*.) Jeg ved ikke, om det ærede Medlem følte sig ramt af mine Udtalelser. (*H. C. Petersen*: Nej!). Naa, men saa var der heller ingen Grund til at gøre Bemærkninger herom.

Det ærede 3die tingvalgte Medlem (*Villemoes*) sagde, at det satte ondt Blod hos Importørerne, at man handlede, som man gjorde. Jeg er fuldkommen vidende om, at mange føler sig ilde berørt ved de Restriktioner, der foretages og er foretaget, men egentlig ondt Blod tror jeg nu ikke,